

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași**

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjud01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. 684/21.12.2009

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. "Y" S.R.L. IAȘI

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului
Iași sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții cu privire la contestația formulată de **S.C. "Y" S.R.L.** cu sediul în Iași,, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr., cod unic de înregistrare RO, prin adresa nr....., înregistrată la instituția noastră sub nr.

Contestația este formulată de administratorul societății, dl. împotriva Deciziei de impunere nr. înregistrată sub nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- S lei - impozit pe veniturile microîntreprinderilor;
- S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor;
- S lei - impozit pe profit;
- S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația este semnată de către, administratorul societății, și poartă amprenta ștampilei acesteia, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, în data de 07.10.2009, cu adresa nr., prin ridicarea sub semnătura administratorului, confirmată prin aplicarea ștampilei societății și data depunerii contestației, 28.10.2009, aceasta fiind înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași sub nr.....

Contestația este însoțită de Referatul nr. din 06.11.2009 privind propunerea de soluționare a contestației, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea contestației formulate de **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată și nefondată.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. "Y" S.R.L. IAȘI contestă obligațiile fiscale stabilite suplimentar în sarcina sa de către organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente în sumă de S lei, impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, impozit pe profit în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de S lei, motivând în susținerea contestației următoarele:

1. Factura seria IS VDU nr..... emisă de SRL Horlești în valoare de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei a fost emisă în baza contractului nr.15 din 01.08.2005 și cuprinde toate elementele prevăzute la art.155 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

2. Facturile seria emise de S.C. S.A. București, în baza contractului nr....., în valoare totală de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei reprezintă materiale de construcții care au fost folosite la modernizarea sediului societății și a punctelor de lucru existente la acea dată.

3. Nu au fost luate în considerare de către organele de inspecție fiscală la calculul impozitului pe profit și nu au acordat dreptul

de deducere a taxei pe valoarea adăugată pe motiv că era „altă societate și altă adresă”, motivație nefondată și nereală, deși documentele conțin toate datele de identificare inclusiv codul de identificare fiscală care este neschimbat, conform art.155 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare pentru facturile fiscale, în valoare totală de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei emise de:

- S.C. S.R.L. Iași, seria CCIS nr., în valoare totală de S lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei, reprezentând servicii contabile;

- S.C. S.A. București, seria E.L valoare totală de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S, reprezentând servicii leasing financiar;

- S.A. București, seria ITRL nr.in nr..... din 18.01.2008, în valoare totală de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, reprezentând servicii leasing financiar;

- S.A. București, seria VDF nr., nr..... în valoare totală de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, reprezentând servicii telefonice.

4. De asemenea societatea contestă suma de S lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă băuturilor alcoolice, considerând că nu este reală depășirea cheltuielilor de protocol și că sunt aplicabile prevederile art.145 alin. (3) și alin. (8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fiind îndeplinite condițiile prevăzute la art.155 alin.(8) din același act normativ.

Societatea contestatoare concluzionează că avea dreptul de a înregistra prestări de servicii în cuantumul pe care îl consideră necesar pentru desfășurarea în bune condiții a activității sale, dar din punct de vedere fiscal, atât cheltuielile, cât și taxa pe valoarea adăugată aferentă, sunt deductibile doar dacă sunt justificate cu documente care să cuprindă informațiile prevăzute expres la art.155 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și dacă se dovedește că sunt achiziționate în beneficiul firmei și sunt destinate realizării operațiunilor taxabile, iar din documentele prezentate de societate nu rezultă o altă situație de fapt.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală, au efectuat inspecția fiscală la **S.C "Y" S.R.L. IAȘI**, ca urmare a adresei Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași nr..... emisă în vederea soluționării cererii de compensare solicitată de către societate prin adresa nr....., constatând următoarele:

1.Referitor la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor:

Pe perioada 01.01.2005 – 31.12.2005 societatea a fost plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor declarând eronat la organului fiscal teritorial, respectiv Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași, un debit total de S lei, în condițiile în care suma datorată era de S lei, din care societatea a achitat suma totală de S lei. Ca urmare a constatat diferența de impozit nedeclarat în sumă de **S lei**.

De asemenea, societatea a înregistrat cheltuielile efectuate pentru amenajarea întregului apartament ce aparține firmei SRL în condițiile în care, așa cum prevede contractul de comodat, doar jumătate din suprafața acestuia era în folosința contestatoarei și, întrucât aceasta din urmă nu a întocmit factură pentru a recupera cheltuielile respective, în valoare de S lei, au stabilit suplimentar impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de **S lei**.

Pentru neachitarea în termen a diferenței de impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă totală de S lei s-au stabilit majorări de întârziere în sumă totală de S lei.

2.Referitor la impozitul pe profit:

Începând cu 01.01.2006 societatea a devenit plătitoare de impozit pe profit.

Pentru perioada supusă inspecției fiscale s-a stabilit diferența de impozit pe profit în sumă totală de S lei și majorări de întârziere aferente în sumă totală de S lei, astfel:

Pentru anul 2006 organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit pe profit de plată în sumă de S lei ca urmare a faptului că au constatat următoarele cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal:

- cheltuieli amenajare spațiu aparținând altei societăți în valoare de S lei;
- amortizare diverse mijloace fixe care nu au fost utilizate pentru nevoile firmei în valoare totală de S lei;
- cheltuieli privind materiale de construcții nejustificate cu devize sau situații de lucrări în valoare totală de S lei, achiziționate în baza contractului nr....., destinate amenajării de locuință civilă;
- cheltuieli privind obiectele de inventar care nu au fost predate la data cesionării părților sociale în valoare de S lei;
- cheltuieli aferente locuinței achiziționate în leasing în valoare de S lei.

Pentru anul 2007 organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de S lei, constând din diferența de impozit în sumă de S lei declarată în plus la organul fiscal teritorial față de cea din evidența contabilă și din diferența de impozit pe profit de plată

în sumă de S lei stabilită suplimentar, aferentă următoarelor cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal:

- cheltuieli aferente materialelor de construcții și mijloace fixe descărcate din gestiunea din stocul altor mărfuri în valoare de S lei;
- cheltuieli aferente mijloacelor fixe reprezentând prestări servicii, taxe achiziție leasing financiar în valoare de S lei;
- cheltuieli aferente mijloacelor fixe reprezentând taxe înmatriculare automobile în leasing financiar în baza contractului nr.....în valoare de S lei;
- cheltuieli aferente mijloacelor fixe reprezentând taxe management și comision automobile în leasing financiar în valoare de S lei;
- cheltuieli privind amortizarea imobilului nefolosit în valoare de S lei;
- cheltuieli aferente mijloacelor fixe reprezentând comision leasing achiziție spațiu comercial în valoare de S lei;
- cheltuieli aferente mijloacelor fixe reprezentând intermediari financiare pentru achiziția mijlocului fix în valoare de S lei;
- cheltuieli nejustificate de societate ca fiind aferente obiectului de activitate înregistrate în baza facturilor emise de SC SRL în valoare de S lei.

Pentru anul 2008, conform evidenței contabile societatea a înregistrat o pierdere contabilă în sumă de S lei. Deoarece au constatat înregistrări duble de cheltuieli, în sumă de S lei, pierderea stabilită în urma inspecției fiscale este în sumă de S lei.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența în sumă totală de S lei și majorări de întârziere aferente în sumă de S lei, în baza următoarelor constatări:

- S lei reprezentând diferența de sumă negativă declarată în plus la organul fiscal față de evidența contabilă;
- a dedus eronat taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă facturii seria IS VDU nr. emise de SC SRL, în condițiile în care deține pentru folosință $\frac{1}{2}$ din spațiul amenajat, încălcând prevederile art. 145 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei aferentă unor mijloace fixe, obiecte de inventar și alte bunuri achiziționate care nu sunt necesare desfășurării obiectului de activitate și nepredate la data cesionării acțiunilor;
- a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei, aferentă materialelor de construcții, în baza facturilor emise S.C. PC -, fără să dețină situații de lucrări și contracte;

- a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă facturilor, emise de S.C. S.R.L., S.C. S.R.L. și S.C. S.R.L. în copie;

- a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă cheltuielilor de deplasare și în sumă de S lei aferentă serviciilor de consultanță, fără să prezinte documente justificative;

- a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă facturilor emise de S.C. S.R.L. reprezentând băuturi alcoolice;

- a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă facturilor emise de S.C. S.R.L., în sumă de S lei aferentă facturilor emise de IFN S.A., în sumă de S lei aferentă facturilor emise de S.C. IFN S.A., în sumă de S lei aferentă facturilor emise de S.A., în sumă de S lei emisă de ROMTELECOM, având ca beneficiar altă societate, încălcând prevederile art.155 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă bunurilor achiziționate de la SC S.R.L. pentru uzul personal;

- a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă mijloacelor fixe și obiectelor de inventar nepreluare la cesiunea de capital.

Ca urmare, prin Decizia de impunere nr. înregistrată sub nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. s-au stabilit în sarcina societății următoarele obligații de plată contestate de către societate:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- S lei - impozit pe veniturile microîntreprinderilor;
- S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor;
- S lei - impozit pe profit;
- S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

S.C "Y" S.R.L. IAȘI, deși contestă în totalitate obligațiile de plată stabilite prin Decizia de impunere nr. înregistrată sub nr.

..... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală, emisă în baza Raportului de inspectie fiscală nr., în sumă totală de **S lei**, reprezentând: taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente în sumă de S lei, impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente în sumă de S lei, impozitul pe profit în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente în sumă de S lei, motivează doar că avea dreptul la deductibilitatea cheltuielilor în valoare totală de **S lei** și a taxei pe valoarea adăugată aferente, în sumă de **S lei**, înregistrate în baza următoarelor facturi:

- factura seria IS VDU nr..... emisă de S.R.L. Horlești în valoare de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, în baza contractului nr.15 din 01.08.2005, cuprinde toate elementele prevăzute la art.155 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- facturile seria BYCX nr..... în valoare totală de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de **S lei**, emise de S.C. S.A. București, în baza contractului nr....., reprezentând materiale de construcții care au fost folosite la modernizarea sediului societății și a punctelor de lucru existente la acea dată;

- facturile seria din 30.06.2008, în valoare totală de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de **S lei**, emise de S.C. S.R.L. Iași, reprezentând servicii contabile;

- facturile seria, în valoare totală de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** emise de S.C..... S.A. București, reprezentând servicii leasing financiar;

- facturile seria ITRL nr. /....., nr....., în valoare totală de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, emise de firma S.A. București, reprezentând servicii leasing financiar;

- facturile seria VDF nr. în valoare totală de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** emise de S.A. București, reprezentând servicii telefonice, considerând că aceste documente cuprind informațiile prevăzute expres la art.155 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și se dovedește faptul că bunurile sunt achiziționate în beneficiul firmei și sunt destinate realizării operațiunilor taxabile.

Referitor la facturile seria ISUDI nr. și seria ISVDT nr..... emise de S.C. S.R.L. Iași în valoare de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată aferentă suma de **S lei**, reprezentând băuturi alcoolice, consideră că nu este reală depășirea cheltuielilor de protocol și

că sunt aplicabile prevederile art.145 alin. (3) și alin. (8) din Legea nr.571/2003.

Prin adresa nr....., Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a solicitat societății contestatoare să precizeze clar obiectul contestației, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația.

Până la data emiterii prezentei decizii de soluționare, societatea nu a dat curs celor solicitate, deși, potrivit confirmării de primire anexată la dosarul cauzei i s-a comunicat adresa de mai sus în data de 24.11.2009, astfel că organul de soluționare competent a procedat la soluționarea cauzei în baza documentelor existente la dosarul cauzei.

1.Referitor la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează diferența stabilită prin Decizia de impunere nr. înregistrată sub nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, în condițiile în care aceasta nu aduce argumente care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, prin Decizia de impunere nr. înregistrată sub nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, pentru perioada 01.01.2005 – 31.12.2005 organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit pe veniturile microîntreprinderilor nedeclarat în sumă de S lei și, suplimentar, impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de S lei aferent cheltuielilor efectuate pentru amenajarea spațiului, în valoare de S lei, deoarece, așa cum prevede contractul de comodat, doar jumătate din suprafața spațiului era în folosința contestatoarei, iar societatea a înregistrat în totalitate cheltuielile efectuate pentru amenajarea întregului apartament ce aparține firmei S.R.L., în valoare de S lei, conform facturii seria emisă de SRL Horlești și nu a întocmit factură pentru a recupera cheltuielile efectuate în favoarea celeilalte societăți.

Societatea nu aduce nici un argument cu care să combată constatarea organelor de inspecție fiscală, ci susține doar că această constatare este neîntemeiată, precum și faptul că factura respectivă cuprinde toate elementele prevăzute la art.155 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a fost emisă în baza contractului de prestări de servicii nr.15 din 01.08.2005, iar serviciile au fost efectiv prestate.

În drept, referitor la forma și conținutul contestației potrivit prevederilor art. 206 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

”Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”.

coroborate cu prevederile punctului 2.4 și ale punctului 2.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005, unde se precizează:

“2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

2.5. În exercitarea rolului activ, organul de soluționare va solicita contestatorului, pe bază de scrisoare recomandată cu confirmare de primire, prezentarea, în termen de cinci zile de la data comunicării acesteia, a motivelor de fapt și de drept, sub sancțiunea respingerii contestației ca nemotivată.”

Se reține faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că, eronat, societatea a înregistrat pe cheltuieli întreaga valoare a facturii seria IS VDU nr..... emisă de S.C. S.R.L. Horlești, reprezentând contravaloarea amenajărilor efectuate la întreg spațiu, în condițiile în care contestatoarea deține spre folosință doar jumătate din acesta.

Întrucât, așa cum am arătat mai sus, societatea nu aduce argumentele pentru a combate cele constatate de către organele de inspecție fiscală, chiar dacă cu adresa prin adresa nr..... Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a solicitat societății contestatoare să precizeze clar obiectul contestației, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, organul de soluționare face aplicarea prevederilor punctului 12.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005, unde se precizează:

“Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...]”.

urmând a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere, ca nemotivată.

Referitor la majorările de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, în sumă totală de S lei, se reține faptul că stabilirea majorărilor de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul conform principiului de drept „accesoriul urmează principalul**” și, deoarece pentru debitul de natura impozitului pe veniturile microîntreprinderilor s-a respins contestația, reținându-se ca obligație de plata în sarcina societății suma totală de S lei, urmează a se respinge contestația, ca neîntemeiată și pentru majorările de întârziere aferente în sumă totală de S lei.**

2. Referitor la impozitul pe profit în sumă de S lei:

2.1. Referitor la diferența de impozit pe profit în sumă de S lei aferentă anului 2006, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează această sumă în condițiile în care susține că sunt deductibile cheltuielile înregistrate în baza documentelor precizate în contestație.

În fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit pentru perioada 2006 - 2008, diferența de impozit pe profit în sumă totală de S lei, din care, suma de S lei este aferentă anului 2006 și diferența de S este aferentă anului 2007, iar pentru anul 2008 au constatat o pierdere fiscală în sumă de S lei, față de pierderea înregistrată de societate în sumă de S lei, aceasta fiind diminuată deoarece societatea a efectuat înregistrări duble de cheltuieli, în sumă de S lei.

Societatea susține faptul că sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile înregistrate în baza facturilor emise în perioada 2005 – 2006 de S.C. S.A. București, în anul 2008 de S.C. S.R.L. Iași, în perioada decembrie 2007 - iunie 2008 de S.C. IFN S.A. București, în anul 2008 de IFN S.A. București și în anul 2008 de S.A. București, întrucât acestea conțin informațiile impuse de prevederile legale.

Așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală, cheltuielile contestate de către societate și care au fost considerate nedeductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit de către organele de inspecție fiscală sunt cele înregistrate în anul 2006, reprezentând

materialele de construcții achiziționate în baza facturilor seria BYCX nr., emise de S.C. S.A. București, în valoare totală de S lei, urmarea constatării faptului că acestea nu au fost destinate realizării de venituri impozabile.

În drept, potrivit prevederilor art. 19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

“Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”,

Societatea susține faptul că materialele respective au fost folosite la modernizarea sediului societății și a punctelor de lucru existente la acea vreme.

Așa cum rezultă din prevederile art.2 al Contractului de vânzare/obiectiv nr....., „Obiectul contractului” constă în comercializarea de produse din oferta vânzătorului și acceptate de cumpărător, destinate obiectivului „*amenajare locuință civilă*”.

Întrucât societatea nu depune la dosarul cauzei nici un document din care să rezulte destinația utilizării materialelor achiziționate în baza Contractului de vânzare/obiectiv nr....., nefăcând astfel dovada că aceste bunuri au fost destinate realizării de venituri, rezultă că, legal, organele de inspecție fiscală au considerat aceste cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal la calculul impozitului pe profit aferent anului 2006.

Astfel, motivele invocate de **S.C ”Y” S.R.L. IAȘI** nu sunt de natură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală, urmând a se respinge contestația, ca neîntemeiată, pentru suma de S lei reprezentând diferența de impozit pe profit stabilită suplimentar pentru anul 2006.

2.2. Referitor la suma de S lei reprezentând diferența de impozit pe profit stabilită suplimentar pentru anul 2007, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează diferența de impozit stabilită suplimentar, în condițiile în care nu prezintă în susținere calcule și documente care să probeze că stabilirea acesteia este neîntemeiată.

În drept, în speța sunt aplicabile prevederile art.206 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora,

”Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...].”,

coroborate cu prevederile punctului 2.4 și ale punctului 2.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005, unde se precizează:

“2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

2.5. În exercitarea rolului activ, organul de soluționare va solicita contestatorului, pe bază de scrisoare recomandată cu confirmare de primire, prezentarea, în termen de cinci zile de la data comunicării acesteia, a motivelor de fapt și de drept, sub sancțiunea respingerii contestației ca nemotivată.”

Având în vedere faptul că societatea contestă în totalitate diferența de impozit pe profit în sumă totală de S lei, dar motivațiile privesc doar impozitul pe profit aferent anului 2006, chiar dacă cu adresa prin adresa nr....., Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a solicitat societății contestatoare să precizeze clar obiectul contestației, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, organul de soluționare face aplicarea prevederilor punctului 12.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005, unde se precizează:

“Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...].”,

urmând a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere, ca nemotivată, pentru suma de S lei reprezentând diferența de impozit pe profit stabilită suplimentar pentru anul 2007.

2.3. Referitor la majorările de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă totală de S lei, se reține faptul că

stabilirea majorărilor de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul conform principiului de drept „**accesoriul urmează principalul**” și, deoarece pentru debitul de natura impozitului pe profit s-a respins contestația, reținându-se ca obligație de plată în sarcina societății suma totală de S lei, urmează a se respinge contestația și pentru majorările de întârziere aferente, parțial, ca neîntemeiată, pentru suma de S lei aferentă diferenței de impozit pe profit destabilită suplimentar pentru anul 2006 în sumă de S lei și, parțial, ca nemotivată, pentru suma de S aferentă diferenței de impozit pe profit stabilită suplimentar pentru anul 2007 în sumă de S lei.

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit această obligație de plată, în condițiile în care societatea contestatoare susține faptul că facturile menționate în contestație cuprind informațiile prevăzute expres la art.155 alin. (8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar bunurile au fost achiziționate pentru realizarea de operațiuni taxabile.

3.1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată sumă de S lei:

3.1. a) Referitor la taxa pe valoarea adăugată sumă de S lei aferentă facturii seria IS VDU nr..... emisă de S.C. S.R.L. Horlești, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Iasi, prin Biroul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care suma contestată nu a fost stabilită prin actul administrativ fiscal atacat.

În fapt, așa cum rezultă din constatările organelor de inspecție fiscală consemnate la pagina 22 din Raportul de inspecție fiscală nr., societății nu i s-a acordat în totalitate dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferente facturii seria IS VDU nr..... emisă de SRL Horlești, ci numai pentru suma de S lei. Aceasta, deoarece factura respectivă reprezintă cheltuieli efectuate pentru amenajarea întregului apartament ce aparține firmei S.R.L. și, așa cum prevede contractul de comodat, doar jumătate din suprafața spațiului era în folosința contestatoarei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în dispozițiile art.206 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat,[...]”,

coroborat cu prevederile punctului 12.1. lit.c) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519 din 27.09.2005, care precizează:

“12.1.Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect;[...].”

Organul de soluționare competent reține faptul că organele de inspecție fiscală au acordat dreptul la deducerea la jumătate din taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii seria IS VDU nr..... din 30.09.2005, emisă de SRL Horlești, respectiv la suma de S lei, proporțional cu suprafața deținută spre folosința acesteia, societatea contestând astfel o sumă mai mare decât cea care a fost stabilită prin actul administrativ fiscal contestat, respectiv cu suma de S lei.

Prin urmare, față de prevederile legale susmenționate se va respinge, ca fiind fără obiect, contestația formulată de **S.C ”Y” S.R.L. IAȘI** pentru suma de S lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

3.1. b) Referitor la suma de S lei, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă, legal organele de inspecție fiscală au stabilit această diferență în condițiile în care societatea susține că sunt neîntemeiate constatările acestuia.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că factura seria IS VDU nr..... emisă de SRL Horlești, reprezintă cheltuieli efectuate pentru amenajarea întregului apartament ce aparține firmei S.R.L. Iași și, așa cum prevede contractul de comodat, doar jumătate din suprafața spațiului era în folosința contestatoarei. Deoarece taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei este aferentă cheltuielilor de amenajare pentru partea de spațiu care nu este în folosința societății nu au acordat dreptul la deducerea acestei sume.

Referitor la sfera de aplicare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 145 alin. (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

„Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;[...]”

Condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată sunt prevăzute la art. 146 din același act normativ, care precizează:

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);[...]”

Prin urmare, persoanele impozabile își pot **justifica** exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor numai dacă sunt îndeplinite două condiții cumulative și anume: achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor care dau dreptul de deducere și au la bază facturi care conțin obligatoriu toate informațiile prevăzute de legea fiscală.

Având în vedere dispozițiile legale redată mai sus, se reține că taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor/serviciilor achiziționate este deductibilă doar în situația în care acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile. Ori, în situația de față, societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată pentru cheltuieli de amenajare aferente unui spațiu care nu era în folosința sa, rezultând astfel că, legal, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, urmând a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere ca, neîntemeiată.

3.2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei, aferentă facturilor seria BYCX nr....., emise de S.C. S.A. București în baza contractului nr....., cauza supusă soluționării este dacă, legal organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere pentru această sumă, în condițiile în care societatea susține faptul că materiale de construcții achiziționate în baza acestora au fost folosite la modernizarea sediului societății și a punctelor de lucru existente la acea dată.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că materiale de construcții achiziționate în baza facturilor seria din 29.09.2006, emise de S.C. S.A. București în baza contractului nr..... nu au fost destinate realizării de venituri impozabile.

Societatea susține faptul că materiale de construcții achiziționate în baza acestor facturi au fost folosite la modernizarea sediului societății și a punctelor de lucru existente la acea dată.

În drept, potrivit prevederilor art. 145 alin. (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

„Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;[...]”.

Condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată sunt prevăzute la art. 146 din același act normativ, care precizează:

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);[...]”

Așa cum am prezentat la punctul III. 2. din prezenta decizie din prevederile art.2 al Contractului de vânzare/obiectiv nr....., rezultă că „Obiectul contractului” constă în comercializarea de produse din oferta vânzătorului și acceptate de cumpărător, destinate obiectivului „*amenajare locuință civilă*”.

Prin urmare, persoanele impozabile își pot **justifica** exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor numai dacă sunt îndeplinite două condiții cumulative și anume: achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor care dau dreptul de deducere și au la bază facturi care conțin obligatoriu toate informațiile prevăzute de legea fiscală.

Întrucât societatea nu depune la dosarul cauzei nici un document din care să rezulte destinația utilizării materialelor achiziționate în baza Contractului de vânzare/obiectiv nr....., nefăcând astfel dovada că aceste bunuri au fost destinate realizării de venituri, rezultă că, legal, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere pentru suma totală de S lei, urmând a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

3.3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă facturilor emise de S.C. S.R.L. Iași, S.C. S.A. București, IFN S.A. București, S.A. București, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă, legal, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere pentru această sumă, în condițiile în care societatea

susține faptul că documentele respective cuprind informațiile prevăzute expres la art.155 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și se dovedește faptul că bunurile sunt achiziționate în beneficiul firmei și sunt destinate realizării operațiunilor taxabile.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată nerespectând prevederile art. 155 alin.(8) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aferente următoarelor facturi:

- seria din 30.06.2008, în valoare totală de S lei și taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S lei, emise de S.C. S.R.L. Iași, reprezentând servicii contabile, care cuprind la beneficiar altă societate sau fără date de identificare sau incomplete;

- seria, în valoare totală de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei emise de S.C..... S.A. București, reprezentând servicii leasing financiar, având înscris la beneficiar altă societate;

- facturile seria ITRL nr. nr..... în valoare totală de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, emise de firma S.A. București, reprezentând servicii leasing financiar, având înscris la beneficiar altă societate;

- facturile seria VDF nr., în valoare totală de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei emise de S.A. București, reprezentând servicii telefonice, având înscris la beneficiar altă societate.

Societatea contestatoare consideră că aceste documente cuprind informațiile prevăzute expres la art.155 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și se dovedește faptul că bunurile sunt achiziționate în beneficiul firmei și sunt destinate realizării operațiunilor taxabile.

În drept, potrivit prevederilor art. 146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, „**(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:**

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);[...]”

Art. 155 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează la alineatul (8), devenit alin. (5), următoarele:

„Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...] e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz; [...]”

Așa cum rezultă din facturile, anexate în copie, menționate mai sus, la cumpărător este menționată vechea denumire a societății, respectiv S.C. „.....” S.R.L. Iași, iar cele emise S.C. S.R.L. Iași nu conțin adresa și codul de înregistrare fiscală.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației motivația societății potrivit căreia facturile respective conțin codul de identificare și numărul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Iași care au rămas neschimbate, deoarece, în conformitate cu prevederile punctului 81¹. alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004,

„Organele de control fiscal vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării controlului documentele respective vor fi corectate în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal.”

Deoarece societatea nu face dovada că a corectat în timpul controlului documentele respective astfel încât să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că, legal, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei, urmând a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

3.4. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă, legal, organele de inspecție fiscală nu au dat dreptul de deducere pentru această sumă în condițiile în care aceasta este aferentă achiziționării băuturilor alcoolice.

În fapt, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei aferentă facturilor seria emise de S.C. S.R.L. reprezentând băuturi alcoolice.

În drept, potrivit prevederilor art. 145 alin. (7) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

**„Nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată pentru:
[...]**

b) băuturi alcoolice și produse din tutun destinate acțiunilor de protocol.”

Potrivit prevederilor legale redate mai sus, deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziționării băuturilor alcoolice destinate acțiunilor de protocol este interzisă, astfel că nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației motivația societății potrivit căreia aceasta are dreptul de deducere pentru suma de S lei deoarece nu a depășit plafonul cheltuielilor de protocol.

Ca urmare rezultă că, legal, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere pentru această sumă, urmând a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

3.5. Referitor la diferența de taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de către organele de inspecție fiscală, contestată de către societate, în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează această sumă în condițiile în care nu prezintă în susținere calcule și documente care să probeze că stabilirea acestei diferențe de taxă este neîntemeiată.

În fapt, societatea contestă în totalitate diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei, stabilită suplimentar prin actul administrativ fiscal atacat, dar argumentează doar parțial, respectiv că are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.206 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora,

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...].”

coroborate cu prevederile punctului 2.4 și ale punctului 2.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005, unde se precizează:

“2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

2.5. În exercitarea rolului activ, organul de soluționare va solicita contestatorului, pe bază de scrisoare recomandată cu confirmare de primire, prezentarea, în termen de cinci zile de la data

comunicării acesteia, a motivelor de fapt și de drept, sub sancțiunea respingerii contestației ca nemotivată.”

Având în vedere faptul că societatea contestă în totalitate diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei, dar motivațiile privesc doar suma de S lei, chiar dacă cu adresa prin adresa nr....., Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a solicitat societății contestatoare să precizeze clar obiectul contestației, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, organul de soluționare face aplicarea prevederilor punctului 12.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005, unde se precizează:

“Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...]”.

urmând a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere, ca nemotivată, pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

3.6. Referitor la majorările de întârziere aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei, se reține faptul că stabilirea majorărilor de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul conform principiului de drept **„accesoriul urmează principalul”** și, deoarece pentru debitul de natura taxei pe valoarea adăugată s-a respins contestația, reținându-se ca obligație de plată în sarcina societății suma totală de S lei, urmează a se respinge contestația și pentru majorările de întârziere aferente, parțial, ca neîntemeiată, pentru suma de S lei aferentă diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei și, parțial, ca nemotivată, pentru suma de S lei aferentă diferenței de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr.2982/2009, Directorul coordonator al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Respingerea contestației formulate de **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- S lei - impozit pe profit;
- S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Art.2 Respingerea contestației formulate de **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**, ca nemotivată, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei - taxa pe valoarea adăugată;
- S lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- S lei - impozit pe veniturile microîntreprinderilor;
- S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor;
- S lei - impozit pe profit;
- S lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Art.3 Respingerea contestației formulate de **S.C. "Y" S.R.L. IAȘI**, ca fiind rămasă fără obiect, pentru suma de **S lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Art.4. Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusa la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

